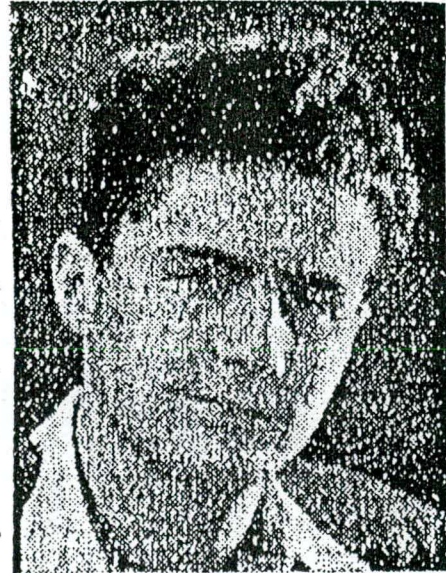

לירוי רפאל

בן נסים ועליזה. נולד ב־1.6.1927 בעיר פלובדיב שבבולגריה. משם עברו הוריו לתורכיה. למד בבית־ספר עממי. הגיע לארץ דרך סוריה בשנת 1943 עם "עליית־הנוער". שהה שנתיים בחברת־נוער בבן־שמן ומשם עבר לחיפה לעבוד כפקיד בסוכנות אניות. הוריו שנשארו בחורכיה ביקשוהו שיחזור אליהם, ולו גם לזמן־מה, והוא אמנם התכוון לביקור קצר בבית־אביו, אך אמר לדחותו עד לאחר הנצחון.

במכתביו אל הוריו נימק את הדבר בזה הלשון: "אילו יצאתי עתה הייתי מרגיש את עצמי אשם מאד כלפי מולדתי, שדוקא בזמן הזה היא מחכה לצעירים וצעירות לעזור בבנינה, ליפות אותה ולשמור עליה מההתקפות של השכנים..." מכתבו זה היה מכתבו האחרון אליהם. הוא התגייס, הועבר לחזית ירושלים ונפל בדרך לירושלים ב־11.5.1948. למחרת היום נקבר בקריית־ענבים.

במחתרת. בספטמבר 1948 העפיל לארץ באניה מטעם ה"הגנה", ובבואו הצטרף מיד לצבא ההגנה לישראל. במכתב אל הוריו כתב: "הנני בן-האדם המאושר ביותר. סוף-סוף התגשם החלום שלי, תארו לכם: אני נמצא רק בין יהודים". ולהלן הבטיח להם: "בעוד זמן קצר אביא את כולכם ארצה".

נהרג באופן טראגי. בשעת אימונים בירושלים, בחורשת שנלר, נתקל בפגז ערבי חי שהיה מונח על הארץ וקיפח את חייו ביום 31.12.1948. היה קבור בשייך-באדר ב'. ב-21.6.1951 הועבר להר-הרצל בירושלים. שמונה חדשים אחרי מותו הגיעו הוריו לארץ.